IGNACY BIENIEK
50 OBRAZÓW I 100 OPOWIEŚCI
PRZEGLĄDY ZDJĘĆ PLEDNIOW

Artysta i dokumentalista Ignacy Bieniek urodził się w Kopalnie Wacław koło Łazisk Górnych dnia 3 października 1930 roku. Pracował w zawodzie górnika, a w wolnym czasie rysował i malował. Jego pierwsze prace datowane są na lata 1950-1960 (m.in. rysunek „Kopalnia Wacław" z 1955 roku). Wiele z nich zaginęło w wyniku zalania kopalni. Ocalały m.in. rysunek „Kopalnia Wacław" z 1955 roku, rysunek „Kopalnia Wacław" z 1960 roku oraz rysunek „Kopalnia Wacław" z 1960 roku. Bieniek tworzył głównie w technikach rysunkowych (ołówek, pastele, kredki), malował także farbami olejowymi. Jego prace charakteryzują się dużą ekspresją i wyczuciem detalu. Tematyka jego prac to przede wszystkim życie codzienne górników, ich rodzin i społeczności Łazisk Górnych. Bieniek ukazywał w swoich pracach zarówno ciężkie warunki pracy w kopalni, jak i chwile wytchnienia, spotkania towarzyskie, uroczystości rodzinne oraz codzienne zajęcia mieszkańców Łazisk. Jego prace są cenne ze względu na ich walory dokumentalne – ukazują realia życia górniczego w okresie powojennym, zanim zostało ono zmienione przez rozwój miasta i zamknięcie kopalni. Bieniek był także aktywnym członkiem Towarzystwa Przyjaciół Łazisk Górnych i brał udział w wielu wystawach organizowanych przez to towarzystwo. Pozostawił po sobie bogaty dorobek artystyczny – setki rysunków i obrazów, z których wiele zostało zeskanowanych i opisanych przez jego rodzinę. Jego dzieci i wnuki kontynuują pracę nad uporządkowaniem i udostępnieniem jego dziedzictwa, m.in. poprzez publikacje w mediach społecznościowych i na stronach internetowych. Bieniek był ojcem czterech synów: Ryszarda, Zbigniewa, Jerzego i Andrzeja. Jego wnuk Ryszard Bieniek (syn Ryszarda) kontynuuje pracę ojca i dziadka, dokumentując i opisując ich dzieła. Ignacy Bieniek zmarł 14 lipca 1993 roku w wieku 63 lat. Pochowany został na cmentarzu w Łaziskach Górnych. Jego prace są dziś cennym świadectwem historii Łazisk Górnych i ich mieszkańców, ukazują zarówno ciężkie warunki pracy w kopalni, jak i codzienne życie, zwyczaje i relacje społeczne mieszkańców miasta w okresie powojennym. Bieniek był jednym z tych, którzy chcieli uwiecznić to, co znikało – zanim zostało zapomniane. Jego dzieci i wnuki kontynuują pracę nad uporządkowaniem i udostępnieniem jego dziedzictwa, m.in. poprzez publikacje w mediach społecznościowych i na stronach internetowych. Bieniek był ojcem czterech synów: Ryszarda, Zbigniewa, Jerzego i Andrzeja. Jego wnuk Ryszard Bieniek (syn Ryszarda) kontynuuje pracę ojca i dziadka, dokumentując i opisując ich dzieła.

Obraz z wkomponowanym ołtarzem na tle Wieży Ciśnień w Łaziskach Górnych. Ołtarz z krzyżem i świecami, przed ołtarzem klęczący mężczyzna w czerwonej koszuli i ciemnych spodniach, z rękami złożonymi do modlitwy. Wieża Ciśnień w tle, z charakterystycznym kształtem i napisem „Łaziska Górne". Ołtarz i wieża ukazane razem jako znaczące symbole życia górniczego. Jedna z najbardziej osobistych prac Bieniek, ukazująca wiarę i modlitwę w kontekście pracy górniczej. Ołtarz jako symbol ochrony i opieki nad górnikami, wieża jako symbol miasta i jego historii. Prawdopodobnie wykonana w latach 1960-1970, w okresie gdy Bieniek tworzył najczęściej